

## **Sonate pianistice beethoveniene la Ateneul Român**

*(Grigore Constantinescu – 24 octombrie 2016)*

Cu Recitalul Beethoven, pianistul portughez de origine română, Constantin Sandu, a întreprins în această toamnă un nou turneu în România – Tg. Jiu, Braşov, Sinaia (salonul de Muzică al Palatului Peleş), fiind serile trecute oaspetele Filarmonicii bucureştene în Sala Mare a Ateneului Român.

Absolvent şi Doctor în muzică al Universităţii Naţionale de Muzică din Bucureşti, Profesor de pian la Şcoala Superioară de Muzică şi de Arte din Porto, Constantin Sandu şi-a consolidat lansarea în cariera europeană prin participarea cu succes la competiţii interpretative, răsplătite generos cu distincţii importante la concursurile internaţionale de la „Senigallia”, „Viotti-Valsesia”, „Paloma”, „O’Shea”, „Epinal”, „Maria Canals”.

În România a fost adesea invitat, ca solist concertist, de numeroase Filarmonici. Recitalul la care am asistat este însă prima formulă solistică de acest gen, solicitată de organizatorii stagiunilor noastre muzicale instrumentale şi camerale. Afişul Filarmonicii bucureştene a atras sâmbătă seara un numeros public, mai ales din rândul a mulţi tineri melomani şi muzicieni interesaţi de literatura pianistică. Este adevărat că atractivitatea primează, deoarece programul propunea trei opusuri celebre, alese dintre sonatele beethoveniene: „Patetica”, „Sonata lunii” şi „Appassionata”. Viziune interpretativă şi cultură stilistică, viteză, personalitate în dramaturgia muzicală, iată ce a demonstrat pianistul Constantin Sandu în versiunile celor trei capodopere pianistice care au impresionat publicul, marcate de succesului meritat. Dacă am urmări o caracterizare a performanţelor recitalului, să subliniem succesiunile teatrale ale momentelor contrastante din „Patetica”, înclinarea spre lirismul romantic în imaginea poetică a „Sonatei Lunii” şi, în ascensiune, spre culminaţie, tulburătorul simfonism al frământărilor care fac din tumultul „Appassionatei” o exaltantă confruntare cu Destinul.

De mai multă vreme recitalurile pianistice au fost destul de rare în stagiunile noastre. Datorită lui Constantin Sandu, lumina ideală răspândită de muzica Titanului a adus acum iubitorilor muzicii clasice copleşitoarea satisfacţie spirituală oricând binevenită în sufletul nostru.